

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 11CoCsp/5/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3522201973
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Eva Vékonyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3522201973.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Vékonyovej a členiek senátu JUDr. Aleny Radičovej a JUDr. Ivety Záleskej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava – mestská časť Petržalka, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX, o zaplatenie 783,49 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č. k. 8Csp/16/2022-104 zo dňa 25. apríla 2023, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 8Csp/16/2022-104 zo dňa 25.04.2023 zamietol žalobu a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania. Uviedol, že žalobca v podanej žalobe žiadal, aby bol žalovaný zaviazaný zaplatiť mu sumu 783,49 eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 783,49 eur od 22.07.2021 do zaplatenia a k náhrade trov konania. Poukázal na to, že jeho právny predchodca E. F., G., H. I. X, F. (ďalej aj právny predchodca žalobcu), s ním ako postupca uzavrel zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 21.07.2021, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávky voči žalovanému. Postúpená pohľadávka má právny základ v Zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.01.2016, ktorú žalovaný uzavrel s jeho právnym predchodcom a ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe uvedeného boli potom žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky. Podmienky ich čerpania, splácania, ako aj podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu (právneho predchodcu) neplnil pohľadávku riadne a včas, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. Dňa 21.07.2021 bola pohľadávka právneho predchodcu žalobcu voči žalovanému zmluvou o postúpení pohľadávok postúpená na žalobcu. Celková pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 783,49 eur, ktorá pozostávala z istiny 783,49 eur, z riadneho úroku vo výške 0,00 eur, z úroku z omeškania vo výške 0,00 eur, z poplatkov vo výške 0,00 eur z poistenia splátok vo výške 0,00 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky ku dňu podania žaloby nevykonal žiadne úhrady.

2. Na výzvu súdu prvej inštancie žalobca predložil Vyhlásenie o mimoriadnej splatnosti úveru bankou a podací hárok ako dôkaz o doručení tohto vyhlásenia. Ďalej doplnil svoje skutkové tvrdenia tak, že uviedol, že žalovaný ako dlžník uzavrel dňa 19.01.2016 s E. F., G. ako veriteľom Zmluvu o

bežnom účte fyzickej osoby a poskytovaní ďalších produktov a služieb k tomuto účtu a Zmluvu o spotrebiteľskom úvere formou voliteľného prečerpania (ďalej ako "zmluva"). Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie úverového rámca dlžníkovi na účte formou voliteľného prečerpania, pričom v zmluve bol druh úveru dohodnutý ako bezúčelový kontokorentný spotrebiteľský úver - Voliteľné prečerpanie, splatné na požiadanie, s výškou voliteľného prečerpania do 3.500,- eur v súlade s Obchodnými podmienkami E. F., G. pre voliteľné prečerpanie s variabilnou úrokovou sadzbou t. č. vo výške 18,90 % p. a. s možnosťou zmeny v zmysle bodu 2.4 Úverovej zmluvy, s tým, že pri výpočte úrokov sa vychádza zo skutočného počtu dní v jednotlivých mesiacoch a predpokladu dĺžky kalendárneho roka 360 dní. Splatnosť úrokov a sankčných úrokov bola dohodnutá mesačne, vždy k poslednému dňu kalendárneho mesiaca, ak však tento pripadne na nedeľu alebo sviatok, tak k predposlednému dňu kalendárneho mesiaca. Ďalej bolo zmluvne dohodnuté, že sankčná úroková sadzba je vo výške určenej podľa predpisov občianskeho práva, výška odplaty je 18,90 % a výška najvyššej prípustnej odplaty 42,22 %. Splatnosť voliteľného prečerpania bola dohodnutá alternatívne, a to ako - deň, kedy Veriteľ požiada o splatenie Úveru v zmysle bodu 4.1 Úverovej zmluvy, alebo - 31. deň nepretržitého trvania nepovoleného prečerpania, alebo - deň ukončenia Zmluvy o účte /úverovej zmluvy, alebo - deň poskytnutia iného typu kontokorentného úveru dlžníkovi veriteľom alebo - deň vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka, alebo - deň, kedy sa veriteľ dozvie o smrti dlžníka, pričom platí deň, ktorý nastane najskôr. Žalobca súčasne poukázal na časť II. obchodných podmienok E. F., G., kde je definované Poskytnutie a zmena výšky voliteľného prečerpania, Úročenie, Splácanie voliteľného prečerpania, Právo veriteľa požadovať splatenie pohľadávky veriteľa, Ostatné práva a povinnosti zmluvných strán, Zmeny zmluvných podmienok Voliteľného prečerpania, ako aj časť III. Záverečné ustanovenia k Zmluve o účte a úverovej zmluve. Dňa 04.05.2020 vyzval postupca žalovaného na úhradu sumy 780,81 eur, ktorá predstavovala nepovolené prečerpanie na účte. Po uplynutí poskytnutej päťdňovej lehoty sa stal dlh v zmysle ust. § 563 Občianskeho zákonníka splatným - teda najskôr dňa 10.05.2020. V prílohe predložil podací hárok k výzve zo dňa 04.05.2020. Pri zadaní podacieho čísla z predloženého podacieho hárku na stránke <https://tandt.posta.sk/> je zároveň možné odsledovať, že zásielka bola podaná do poštovej prepravy dňa 04.05.2020 a vrátená postupcovi ako nedoručená dňa 27.05.2020. V prílohe predložil žalobca doklad z predmetnej stránky.

3. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie oboznámením Zmluvy o bežnom účte fyzickej osoby a poskytovaní ďalších produktov a služieb k tomuto účtu a Zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou voliteľného prečerpania (ďalej aj zmluva), Všeobecných obchodných podmienok, výpisu z účtu žalovaného, Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.07.2021 (ďalej aj zmluva o postúpení pohľadávok), Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 28.07.2021, pokusu o zmier z 23.05.2022, poštového podacieho hárku, potvrdenie - Sledovanie zásielok. Na základe vykonaného dokazovania uzavrel, že E. F., G. uzatvorila so žalovaným dňa 19.01.2016 pod č. XXXXXXXXXX Zmluvu o bežnom účte fyzickej osoby a poskytovaní ďalších produktov a služieb k tomuto účtu a Zmluvu o spotrebiteľskom úvere formou voliteľného prečerpania, na základe ktorej banka otvorila a viedla bežný účet pre žalovaného č. IBAN: J. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX s výškou voliteľného prečerpania do 3.500,- eur, s dohodnutou úrokovou variabilnou sadzbou, t. j. vo výške 18,90 % ročne s možnosťou zmeny v zmysle bodu 2.4 Úverovej zmluvy, s výškou odplaty 18,90 % ročne, s výškou najvyššej prípustnej odplaty 45,22 % ročne a s dobou trvania úverovej zmluvy - počas celej doby trvania pohľadávky veriteľa z poskytnutého voliteľného prečerpania a/alebo trvania zmluvy o účte. Splatnosť voliteľného prečerpania bola stanovená: ako „deň, kedy veriteľ požiada o splatenie úveru v zmysle bodu 4.1 úverovej zmluvy, alebo 31. deň nepretržitého trvania nepovoleného prečerpania, alebo deň ukončenia zmluvy o účte /úverovej zmluvy, alebo deň poskytnutia iného typu kontokorentného úveru dlžníkovi veriteľom alebo deň vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka, alebo deň, kedy sa veriteľ dozvie o smrti dlžníka, pričom platí deň, ktorý nastane najskôr.

4. Súd prvej inštancie na základe vyššie uvedeného uzavrel, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným došlo k uzatvoreniu zmluvy, a to podľa § 708 Obchodného zákonníka (Zmluva o bežnom účte), a podľa ustanovení § 10 ods. 1, 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy (Zmluva o spotrebiteľskom úvere formou voliteľného prečerpania), pričom na obidve zmluvy je potrebné aplikovať ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z.. Predmetom Zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou voliteľného prečerpania bola dohoda o poskytnutí úverového rámca žalovanému ako dlžníkovi zo strany právneho predchodcu žalobcu ako banky, na účte formou voliteľného prečerpania do 3.500,- eur v súlade s Obchodnými podmienkami, pri variabilnej úrokovej sadzbe 18,90 % ročne. Prečerpanie žalovaného dosiahlo 783,49 eur, čo je nižšia suma ako zmluvne dohodnutý

maximálny rámec povoleného prečerpania vo výške 3.500,- eur. Hoci banka listom zo dňa 04.05.2020 vyzvala žalovaného na úhradu nepovoleného prečerpania vo výške 783,49 eur v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka, žalobca nepreukázal, že by žalovaný bol v čase predmetnej výzvy v nepovolenom prečerpaní, nakoľko banka poskytla žalovanému voliteľné prečerpanie do výšky 3.500,- eur, ktoré žalovaný, ako vyplýva so žalobcom predloženého výpisu z úverového účtu, neprekročil.

5. Ďalej súd prvej inštancie konštatoval, že musí skúmať aktívnu vecnú legitimitáciu z úradnej povinnosti, dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/162/2020 zo dňa 27.10.2021 (R6 /2022)). Súd potom vzhľadom na znenie úverovej zmluvy a Obchodných podmienok dospel k záveru, že zosplatnenie pohľadávky banky z povoleného prečerpania v súlade s dohodnutými podmienkami Zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou voliteľného prečerpania nebolo preukázané. Poukázal na zmluvne dohodnuté ohľadom splatnosti voliteľného prečerpania s tým, že vzhľadom na to, že žalovaný neprekročil limit prečerpania 3.500,- eur, nemohlo prísť výzvou zo dňa 04.05.2020 k zosplatneniu pohľadávky v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka, keďže žalovaný bol touto výzvou vyzvaný k vyrovnaní nepovoleného prečerpania na účte, ktoré reálne nenastalo. Žalobca nepreukázal, že zo strany banky ako právneho predchodcu žalobcu, došlo k riadnemu zosplatneniu voliteľného prečerpania v súlade s podmienkami dohodnutými v predmetnej zmluve, upravujúcimi splatnosť voliteľného prečerpania (Časť I. Základné podmienky predmetnej zmluvy). Ďalej súd prvej inštancie uzavrel, že v prípade bankových úverov je potrebné aplikovať na vec ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktoré poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovom právnom vzťahu z bankového úveru. Zákonné ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách hneď v prvej časti prvej vety vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku.

6. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal, že by sa do dispozičnej sféry žalovaného dostala písomná výzva banky pred postúpením na úhradu splatnej pohľadávky a že by žalovaný napriek písomnej výzve banky bol v omeškaní s plnením dlhšie ako 90 dní v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Za takúto výzvu nemožno považovať výzvu zo dňa 04.05.2020, ktorú žalobca ako jedinú predložil, pretože v čase jej vystavenia sa žalovaný nedostal do nepovoleného prečerpania. Zaslanie inej výzvy banky žalovanému pred postúpením pohľadávky žalobca netvrdil, ani nepreukázal. Zároveň súd uviedol, že písomná výzva banky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách sa musí dostať do dispozície dlžníka (žalovaného) s poukazom na § 45 ods. 1 OZ. Podľa názoru súdu, z podacieho hárku so sledovaním zásielky cez J. K., G., z ktorých nie je zrejmé, čo bolo obsahom zásielky, nie je dokladom o dôjdení výzvy do dispozičnej sféry adresáta. Súd z vyššie uvedených dôvodov posúdil postúpenie pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania, ako neplatné. V zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nebol splnený predpoklad na postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt.

7. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca včas odvolanie, v ktorom namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, na základe vykonaného dokazovania súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva. Zopakoval, že v predmetnej veci bola výška povoleného prečerpania zmluvnými stranami stanovená do výšky 3.500,- eur v súlade s Obchodnými podmienkami E. F., G.. Poukázal na čl. 1 bod 1.1 obchodných podmienok, podľa ktorého výška úverového rámca bude určená v závislosti od výšky kreditných operácií na účte podľa písm. c) nižšie, a to 50 dní po splnení tam uvedených podmienok. Zmluva medzi bankou a žalovaným bola uzavretá na dobu neurčitú s možnosťou banky predčasne ukončiť zmluvný vzťah, ak je dlžník v nepovolenom prečerpaní na účte podľa č. 4.1. obchodných podmienok, resp. banka mala právo od zmluvy odstúpiť, ak na účte klienta vzniklo nepovolené prečerpanie bez súhlasu banky podľa čl. 4.3.4 Všeobecných obchodných podmienok. Zdôraznil, že v zmysle zmluvne dohodnutého mohlo (nie však muselo) byť povolené prečerpanie stanovené do výšky 3.500,- eur, avšak toto len po predchádzajúcom posúdení schopnosti dlžníka splácať voliteľné prečerpanie. S poukazom na predložené listiny mal za preukázané, že žalovaný bol v čase zaslania výzvy zo dňa 04.05.2020 v nepovolenom prečerpaní vo výške 780,81 eur. Podľa výpisu z účtu jednoznačne vyplýva, že žalovaný do sumy -700,- eur vykonával vklady/čerpania a nad túto sumu boli účtované len poplatky a úroky. Navyše dlžná suma z nepovoleného prečerpania nebola sporná v priebehu celého konania a

rozporoval ju jedine súd. Vzhľadom na vyššie uvedené je podľa názoru žalobcu potrebné po právnej stránke uzavrieť, že žalovanému bolo poskytnuté povolené prečerpanie do výšky úverového rámca, ktorý bol žalovanému poskytnutý za podmienok dohodnutých v zmluve podľa obrátov žalovaného na bežnom účte a tento bol spoľahlivo zistený a preukázaný výpisom z účtu, ktorý bol priložený k žalobe. Keďže ku dňu 04.05.2020 bol žalovaný v nepovolenom prečerpaní, postupca postupom podľa ust. § 563 OZ vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy 780,81 eur v lehote maximálne 5 kalendárnych dní na plnenie. Po uplynutí tejto lehoty sa stal dlh v zmysle ust. § 563 OZ splatným – teda najskôr dňa 10.05.2020.

8. Žalobca opakovane zdôraznil, že z uzavretej zmluvy vyplýva, že povolené prečerpanie mohlo byť poskytnuté do sumy 3.500,- eur (čo sa aj stalo), nevyplýva z nej však to, že v tejto výške muselo byť poskytnuté, keďže to by nezodpovedalo ani obrátom žalovaného na bežnom účte. Ak súd vychádzal z toho, že žalovanému mal byť poskytnutý úverový rámec do výšky 3.500,- eur (bez toho, aby skutočne skúmal do akej výšky reálne poskytnutý bol, keďže podľa výpisu z úveru uvedené spoľahlivo vyplýva), tak potom dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

9. Žalobca namietal, že pri nespornosti výšky nepovoleného prečerpania tvrdného žalobcom (vyplývajúceho z výpisu z účtu podľa bankového systému) bolo toto rozporované výlučne konajúcim súdom, ktorý ako arbiter procesu celkom evidentne takýmto postupom de facto prevzal zastupovanie slabšej strany, ktorý postup mu však ust. § 295 CSP neumožňuje. Súd mu tak nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 15CoCsp/1/2021 z 23.02.2021 v obdobnej právnej veci.

10. Žalobca v podanom odvolaní ďalej nesúhlasil s tým, že nepreukázal, že by sa do dispozičnej sféry žalovaného dostala písomná výzva banky na úhradu splatnej pohľadávky a že nepreukázal, že by bol dlžník v omeškaní dlhšie ako 90 dní v zmysle ust. § 92 ods. 8 ZoB. V tejto súvislosti poukázal na to, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Žalovaný bol v omeškaní viac ako 365 dní, a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol postupcom opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok, a to okrem iných výziev aj výzvou na zaplatenie zo dňa 04.05.2020. Trval na tom, že bez pochybností preukázal, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. V súlade s ust. 92 ods. 8 ZoB teda postačuje na účinné postúpenie pohľadávky kumulatívne splnenie 2 zákonných podmienok, ktorým je výzva dlžníka na splnenie čo i len časti jeho peňažného záväzku a omeškanie dlžníka so splnením čo i len časti peňažného záväzku nepretržite dlhšie ako 90 dní. Mal za to, že za relevantnú výzvu postupcu v zmysle ust. § 92 ods. 8 ZoB možno považovať práve výzvu zo dňa 04.05.2020 (s podacím hárkom), ktorá je kvalifikovanou výzvou v zmysle predmetného ustanovenia a jej doručenie v konaní ani nebolo sporné. Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 21.07.2021 má písomnú formu a žalovaný bol okrem iných (vyššie uvedenej výzvy) pred postúpením pohľadávky postupcu na žalobcu vyzvaný v zmysle ust. § 92 ods. 8 ZoB na úhradu dlžnej sumy vo výške 780,81 eur výzvou zo dňa 04.05.2020, ku ktorej bol pripojený aj doklad o odoslaní a doručení – podací hárok. Zároveň je z predloženej platobnej histórie zrejmé, že žalovaný túto sumu neuhradil. Z predmetnej výzvy je zrejmé, že postupca žalovaného upozornil, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky z nepovoleného prečerpania a v prípade, že dlžnú sumu nezaplatí, nastane splatnosť úveru, čo sa aj stalo najneskôr ku dňu 10.05.2020. Žalobca mal za to, že sa preukázateľne dostala predmetná výzva do dispozičnej sféry žalovaného a žalovaný sa s výzvou mal (a zároveň mohol) oboznámiť. Doručenie tejto výzvy bolo preukázané práve podacím hárkom, pričom po zadaní podacieho čísla z predloženého podacieho háruku na stránke <https://tandt.posta.sk/> je zároveň možné odsledovať, že zásielka bola podaná do poštovej prepravy dňa 04.05.2020 a vrátená postupcovi ako nedoručená dňa 27.05.2020. Žalobca mal potom za nesporné, že predmetná výzva sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného podľa ust. § 45 ods. 1 OZ a tento sa s ňou mohol a mal oboznámiť. Okrem toho doručenie tejto výzvy žalovaný žiadnym spôsobom nerozporoval. Žalobca poukázal na to, že zákon o bankách v ust. § 92 ods. 8 nedefinuje náležitosti výzvy, ale len určuje jej formu, ktorá má byť písomná. Taktiež predmetné ustanovenie nepojednáva ani o forme doručovania písomnosti účastníkovi právneho vzťahu. Poukázal na závery vyslovené v uznesení Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 9CoCsp/81/2020 z 16.03.2021, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Sžf 8/2009 zo dňa 06.07.2010, uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 174/09-19 zo dňa

24.06.2009, uznesenia Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 13CoCsp/43/2020 z 18.05.202, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo/36/2020, R 4/2021. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby odvolací súd podľa § 388 CSP napadnutý rozsudok zmenil tak, že vyhovie jeho žalobe v celom rozsahu, resp. v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 Civilného sporového poriadku ho zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

12. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalovanej, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

13. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

14. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

15. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.

16. Podľa § 2 písm. a) b), d), e) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, e) povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa.

17. Podľa § 10 ods. 1, 2, 3 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti:

a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i), j), x) a aa),

b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške,

c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

Počas doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania je veriteľ povinný pravidelne informovať spotrebiteľa prostredníctvom výpisu z účtu alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi, o

a) období, ktorého sa výpis z účtu týka,

b) výške čerpaných prostriedkov a dátumy ich čerpania,

c) zostatku z predchádzajúceho výpisu a jeho dátume,

d) novom zostatku,

e) dátume a výške splátok spotrebiteľa,

f) uplatnenej úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru,

g) všetkých uplatnených poplatkoch súvisiacich so spotrebiteľským úverom zaplatených v danom období,
h) minimálnej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

18. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (účinného ku dňu postúpenia pohľadávky), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu, ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

19. V konaní nebolo sporné, že medzi subjektom E. F., G. a žalovaným došlo dňa 19.01.2016 k uzatvoreniu Zmluvy o bežnom účte fyzickej osoby a Zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou voliteľného prečerpania. Nebolo namietané, že na uzavreté zmluvy je potrebné aplikovať ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z.. Predmetom Zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou voliteľného prečerpania bola dohoda o poskytnutí úverového rámca žalovanému ako dlžníkovi zo strany právneho predchodcu žalobcu ako banky, na účte formou voliteľného prečerpania do 3.500,- eur v súlade s Obchodnými podmienkami, pri variabilnej úrokovej sadzbe 18,90 % ročne. Výška voliteľného prečerpania bola teda zmluvne dojednaná určením maximálnej výšky prečerpania v sume 3.500,- eur. To znamená, že prečerpanie nemalo presiahnuť takto stanovenú sumu. Splatnosť voliteľného prečerpania bola zmluvne stanovená alternatívne buď ad 1) ako deň, kedy veriteľ požiada o splatenie úveru v zmysle bodu 4.1 úverovej zmluvy, alebo ad 2) ako 31. deň nepretržitého trvania nepovoleného prečerpania, ad 3) ako deň ukončenia zmluvy o účte /úverovej zmluvy, alebo ad 4) deň poskytnutia iného typu kontokorentného úveru dlžníkovi veriteľom alebo ad 5) deň vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka, alebo ad 5) deň, kedy sa veriteľ dozvie o smrti dlžníka, pričom platí deň, ktorý nastane najskôr (Časť I. Základné podmienky predmetnej zmluvy). Podľa čl. 4.1 písm. a/ Obchodných podmienok, veriteľ má právo neumožniť čerpanie úverového rámca a požadovať splatenie pohľadávky veriteľa a dlžník je povinný pohľadávku veriteľa zaplatiť, ak je dlžník v nepovolenom prečerpaní na účte.

20. Ako už bolo uvedené vyššie, zmluvne dohodnuté povolené prečerpanie do sumy 3.500,- eur, predstavuje vyjadrenie maximálnej výšky dovoleného prečerpania. Prečerpanie nad takto dohodnutú maximálnu sumu už nie je povolené. Predmetom konania je však zaplatenie sumy 783,49 eur, ktorá je nižšia ako suma 3.500,- eur. Nie je teda zrejmé, prečo by malo byť prečerpanie finančných prostriedkov žalovaným v tejto výške (nepresahujúcej 3.500,- eur) nepovoleným prečerpaním, ktoré by malo viesť k predčasnému zosplateniu dlhu. Žalobca ako odvolateľ ani v odvolacom konaní neuviedol také skutkové tvrdenia a právnu argumentáciu, ktoré by preukazovali, že prečerpanie finančných prostriedkov žalovaným v celkovej výške 783,49 eur je v zmysle zmluvne dojednaného nepovoleným prečerpaním, tak ako tvrdí.

21. Nebolo taktiež zistené, že by banka ako právny predchodca žalobcu postupovala v zmysle čl. 1 bod 1.1 obchodných podmienok a určila nižšiu výšku úverového rámca v závislosti od výšky kreditných operácií na účte žalovaného. Žalobca ani v odvolacom konaní neuviedol, kedy a akým spôsobom mala byť výška úverového rámca znížená podľa uvedeného článku obchodných podmienok a na akú konkrétnu výšku. Mal za to, že výšku úverového rámca si mal súd vyvodiť z predloženého výpisu z úveru, avšak sám neuviedol, na akú konkrétnu sumu mal byť po 50 dňoch úverový rámec určený. Uvedené pritom predstavuje podstatné skutkové tvrdenie a ani to, ako je uvedený údaj možné zistiť z prehľadu transakcií, ktorý predložil. Vzhľadom na to, že tvrdenie žalobcu zostalo len rovne

všeobecného odkazu na obchodné podmienky a žalobca ani len netvrdil konkrétne skutočnosti a okolnosti určenia úverového rámca pod 3.500,- eur, má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie správne uzavrel, že žalovaný mohol v zmysle zmluvne dojednaného realizovať povolené prečerpanie finančných prostriedkov do sumy 3.500,- eur.

22. Odvolací súd teda zhodne so súdom prvého stupňa uzavrel, že ak došlo zo strany žalovaného k prečerpaniu finančných prostriedkov v sume 783,49 eur, teda v sume nižšej ako 3.500,- eur, tak ide o prečerpanie povolené. Odvolací súd pritom opakovane zdôrazňuje, že neboli zo strany žalobcu ani len tvrdené žiadne konkrétne skutočnosti, z ktorých by bolo možné dovodiť, že bol bankou určený úverový rámec v nižšej sume ako je 3.500,- eur. Samotná možnosť takéhoto určenia alebo zmeny úverového rámca v zmysle obchodných podmienok neznamena, že k postupu podľa týchto ustanovení aj skutočne došlo.

23. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na znenie čl. 4.1 písm. a/ Obchodných podmienok, ktorými sa riadia uzavreté zmluvy a podľa ktorého má veriteľ právo neumožniť čerpanie úverového rámca a požadovať splatenie pohľadávky veriteľa a dlžník je povinný pohľadávku veriteľa zaplatiť, ak je dlžník v nepovolenom prečerpaní na účte. Podmienkou požadovania splatenia pohľadávky je teda skutočnosť, že dlžník v tomto prípade žalovaný je v nepovolenom prečerpaní na účte. Skutkové tvrdenia žalobcu v konaní pred súdom prvej inštancie sa však obmedzili na konštatovanie, že k takémuto nepovolenému prečerpaniu došlo, a preto je žalovaný povinný zaplatiť mu sumu 780,81 eur, ktorá suma sa skladá zo 700,- eur (vykonaného čerpania) a nad túto sumu boli účtované len poplatky a úroky. Žalobca teda nepreukázal, prečo je čerpanie úveru vo výške 700,- eur považované za nepovolené prečerpanie.

24. Za tejto situácie odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že ak žalovaný neprekročil limit prečerpania 3.500,- eur, nemohlo prísť výzvou zo dňa 04.05.2020 k splatnosti pohľadávky, keďže ňou bol žalovaný vyzvaný k vyrovnaní nepovoleného prečerpania na účte, ktoré reálne nenastalo. Žalobca teda nepreukázal, že zo strany banky (jeho právneho predchodcu) došlo k riadnemu zosplatneniu voliteľného prečerpania v súlade s podmienkami dohodnutými v predmetnej zmluve, upravujúcimi splatnosť voliteľného prečerpania (Časť I. Základné podmienky predmetnej zmluvy). Uvedené závery potom úzko súvisia so záverom súdu ohľadne nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na podanie žaloby. Aktívnu legitímáciu pritom musí súd skúmať vždy, a to aj bez návrhov, tvrdení, či argumentov niektorej zo sporových strán. Samotné tvrdenie žalobcu v žalobe, že uplatnenú pohľadávku nadobudol postúpením, hoci by aj nebolo popreté druhou stranou sporu, nezbavuje konajúci súd povinnosti skúmať platnosť takéhoto postúpenia. Tu potom konajúci súd nijako sám nepopiera skutkové tvrdenia žalobcu, ale ich po právnej stránke hodnotí. V uvedenom spore otázka aktívnej legitímácie úzko súvisí aj s posúdením zosplatnenia postupovanej pohľadávky, a preto musel súd prvej inštancie vyhodnotiť po právnej stránke skutkové tvrdenia žalobcu. Nie je preto dôvodná odvolacia námietka žalobcu, ktorý takýto postup namietal.

25. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie uvedenými v odstavci 27 odvolaním napadnutého rozsudku a so záverom, že žalobca nepreukázal podmienku stanovenú v ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, a to omeškanie veriteľa. Žalobca z dôvodov uvedených vyššie, nepreukázal riadne zosplatnenie úveru, ktoré odvodzoval od listu jeho právneho predchodcu zo dňa 04.05.2020. Tým nebola splnená jedna z podmienok stanovená v ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo má za následok neplatnosť postúpenia pohľadávky a nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

26. Pokiaľ ide o záver súdu prvej inštancie, že žalobca v konaní nepreukázal, že by sa do dispozičnej sféry žalovaného dostala písomná výzva banky zo dňa 04.05.2020, tak tento je nesprávny. Podací hárok, ktorý predložil žalobca, je dostatočným dôkazom preukazujúcim zaslanie listu – výzvy žalovanému a súčasne predstavuje dôkaz o tom, že sa tento list dostal do dispozičnej sféry žalovaného. Uvedený nesprávny záver súdu prvej inštancie však nemá vplyv na správnosť jeho záverov ohľadne neplatnosti postúpenia, keď ust. § 92 ods. 8 zákon o bankách vyžaduje kumulatívne splnenie oboch stanovených podmienok, nie je postačujúce preukázanie zaslania výzvy.

27. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP. V odvolacom konaní bol žalovaný úspešný a patrila by mu tak náhrada trov odvolacieho konania. Keďže mu však preukázané žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal.

28. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).